

682

Παντίκι

φ. 363^r

/ Έβγαλμένη από Νικόλα Φ 393

/ [+ Εἰς δό]ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1687/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 12/
 εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τῆς κυρίας / Γλέντας χήρας συνβίας τοῦ ποτὲ μακαρίτην σινιὸρ
 Φαντάκη Ντακορόνια ἐδῶ παρὼν ἡ ἀφεντίαν / τῆς ομάδιν μετὰ τὸ παιδὶν τὸ Τζαγά-
 κην ὀνόματιν Τζάνες ἀδελφὸς τοῦ ποτὲ μακαρίτην πρὲ Μι / χελῆ Βιζάτου λέγοντας
 ἡ ἄνωθεν ἀρχόντισσαν κυρία Γλέντα πῶς εἶχε δώσειν τοῦ ἄνω λεγομένου / ποτὲ
 πρὲ Μιχελῆν κάποια πράματα διὰ πατριμόνιον του καθὼς γράφειν ἡ πουργόταξην
 ὁποῦ / τοῦκαμε εἰς τὰς πράξεις κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἀπὸ τὰ ὁποῖα
 πράματα ἔδωσεν ζών / τας του ὁ ἐκεῖνος πρὲ Μιχελῆς παντοτινὰ τοῦ κυρ Νικόλα
 Μπασταρδόπουλου δύο κομματάκια πα / λιάμπελα νὰ τὰ δουλέψῃν καθὼς γράφειν
 ἡ γραφήν τος. Ὅθεν ὁ λεγόμενος ποτὲ πρὲ Μιχελῆς / ἔδωσεν τὸ κοινὸ χρέος τοῦ
 θανάτου εἰς τὴν ξενιτειὰ καὶ ὡς κληρονόμος του ὁ ἀδελφὸς του ὁ ἄνωθεν Τζά / νες
 ὁποῦ μελετᾷ νὰ γενῇ ἱερέας ἐκληρονόμησεν καὶ ἓνα κομμάτιν παλαιάμπελο μετὰ χω-
 ράφια με / σαν εἰς τὴν τοποθεσίαν / []ποδων / [[τὸν καὶ χρόν]] σύνμπλιο τῶν
 σπιτιῶν ποὺ εἶναι ἐκεῖ καὶ τῆς Καλῆς τοῦ Μαργαρίτην καὶ / τοῦ ἄνωθεν Νικόλα.
 Τώραν τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν Τζάνες ὁ Τζάγος ὡς κληρονόμος τοῦ ἀδελφοῦν
 του / καὶ μετὰ θέλημα τῆς κυρᾶς του τῆς ἄνωθεν κυρίας Γλέντας τὸ αὐτὸν ἄνωθεν
 πρᾶμα τὸ δίδειν καὶ παρα / δίδει τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἄνωθεν κυρ Νικόλα
 καὶ διὰ τιμὴν τοῦ παντικίου ἔδωσεν ὁ αὐτὸς κυρ / Νικόλας τοῦ εἰρημένου Τζάνε
 τοῦ Τζάγουν ρεάλια τρία ἦτοιν νούμερο 3/ ἐνμπροσθεν εἰς ἐμένα τὸν ὑπο / γρά-
 φοντα καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους μαρτύρους πρεμετάροντας ὁ λεγόμενος
 κοπιαστής / κυρ Νικόλας ὅτιν τὸ αὐτὸν πρᾶμα τὸ παλιὸ ἀμπέλι νὰ τὸ καταβολεύῃν
 κάθεν χρόνον νὰ μπο / ρῇν νὰ μπιταριστῇν καὶ στὸ ἀποδέλοιπον χωράφιν ὅσον φυ-
 τεύεται ἀμπέλι νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὸ / φυτεύῃν καὶ ὅσον δὲ γίνεται νὰ [[νὰ]]
 τὸ κυβερνᾷ καὶ ἐκεῖνον ὡς μπορεῖν κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἔτζιν σὲ ὅ,τιν νι / τράδαν
 ἤθελε ξαπεστείλῃν ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ τὴν μοιράζουιν εἰς τὴν μέσσην ἴσιν πρὸς ἴσιν
 χωρὶς / κανέναν ἱγγανος καὶ τὴν μπάρτε ὁποῦ ἤθελεν ἀγγίξειν τῷ νοικοκυρῶν
 νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ κοπι / αστάδες νὰ τὴν ἐφέρνουσιν εἰς τὸ σπίτιν τῷ νοικοκυ-
 ρῶν μετὰ ὁδοὺς τῶν κοπιαστάδων πρεμετάροντας / νὰ τὸ κἀνῃ καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα
 εἰς τὴν νῶραν του εἰς κάθε κάματόν του καὶ τὰ ἐξῆς καὶ κἀνοντάς τον / καλὰ
 καὶ ἐμπιστεμένα ὡς προμετάρειν νὰ τῷχοι αὐτοῖν καὶ οἱ κληρονόμοι τας

παιδιων παιδιῶν τος καὶ / τὰ ἐξῆς εἰ δὲν εἰς κανέναν καιρὸν ἢ αὐτοῖν ἢ οἱ κληρονόμοιν τος δὲν ἐθέλασιν ταιριάζουν νὰ μποροῦ / νὰ τὸ μοιράνζουν ὅλο τὸ πρᾶμα νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροῖν τὰ τρία τετάρτια καὶ τὸ ἓνα τετάρτιν οἱ κοπιαστάδες / διὰ τὰ ρεά / λια ποῦ τοῦδω / κέ του καὶ διὰ / []δες τος / []φύτεψα / καὶ νὰ παίρνου πάντα θέλημα τῷ νοικοκυρῶν σὲ τρύγος καὶ σὲ πάτος καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλαθιάτικον / κάθεν Κυριακὴν κατὰ τὴν τάξιν. Εἰς ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμένο οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπα / μένοιν βάνοντας καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ὁ ἀλληλογήσας καὶ σκανταλίσας νὰ πληρώνη τῆς ἀφεντίας / ρεάλια ἔξε ἦτοιν 6 / ὁ ἀνηλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων / οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος ἄνωθεν Τζάνες.

/ — Τὸν Μανώλης Χορευτῆς μαρτυρῶ τὸ ἄνωθεν.

/ — Μανώλης Ξενόπουλος μαρτυρῶ τᾶνωθε. —

/ Zane Uizato fermo di sopra.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

683

Μαρτυρία

φ. 363^v

/ Φ 393

/ Ἐβγαλμένες ἀπὸ Φρα-
/ τζέσκον καὶ πάλι ἀπὸ τὸν ἴδιον

/ + 1687 / Δικεβρίου 12 / τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφον[τ]ος [νοτα] / ρίου ὁ κύρ Μανώλης Γλινὸς καὶ ὁ κύρ Μανώλης Καπούνης καὶ κύρ Δημητροκάλλης καὶ ὁ κύρ Γεώργης Μα / τάκης ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ κύρ Φραντζέσκου Καστελλάνου οἱ ὅποιοι ἄνωθεν νοματισμένοι / μαρτυροῦν καὶ λέσιν πῶς τὸ πρᾶμα ὅπου ἔχειν ὁ ἄνωθεν κύρ Φραντζέσκος ἀπὸ μέρος / τοῦ πεθεροῦ του τοῦ ποτὲ Γεωργίου εἰς τῶν Γλινάδων τὸ εἶχεν παντοτινὸ / ὁ αὐτὸς / πεθερός του / μὲ τὴν μποτὲ Ἀλλά / ζα τὴν γυνὴν τοῦ ποτὲ Κωνσταντῆν Δροσίντην καθὼς γράφειν τὸν μπαντίκιν του ὅτιν / νὰ τὸ φυτέψην ἀμπέλι καὶ ἤφτεψέν τον ὅσον ἐγινούντονε ἀμπέλι καὶ ἔτζιν τὸ αὐτὸν πρᾶμα / ἔπεσεν εἰς τὸ χέριν τοῦ ποτέν μισέρ Παυλῆ Ὁμηρου ὁ ὅποιος μισέρ Παυλῆς ἦρ / θεν ἐδῶν εἰς τὴν Ἀξίαν μὲ ἓναν ἀγᾶ / τὸν ἀφέντη / τὸν Ταχριντζῆν καὶ μία ἡμέραν ἄ / πὸ κεῖνες ἐπῆρε τὸν μισέρ Νικολῆ Σπάρταλην ὅπου τὸν εἶχεν ἐπίτροπόν του καὶ ἐπῆγε νὰ / δῇν τὸ ἄνωθεν πρᾶμα / καὶ πηγαινά / μενος / καὶ θεωρώντας τον πῶς δὲν ἐπρόκοβγεν τὸ ἀμπέλι ὅπου-